

כתוב בתורה (ויקרא ב) ואיש אשר  
 ינאף את אשת איש, וכתוב (סם יח)  
 ואל אשת עמיתך וכו'. דוד  
 שקלקל ברית בערוה מהו (מה  
 דינו)? אמר לו הקדוש ברוך הוא:  
 דוד צדיק הוא, וברית הקדש על  
 תקונו עומד, שהרי לפני גלוי  
 שמזמנת לו בת שבע מיום  
 שנברא העולם.

אמר לו: אם לפניך גלוי - לפניו  
 לא גלוי! אמר לו: ועוד בהתר  
 היה מה שהיה, שהרי כל אלו  
 שעולים לקרב, לא עולה אחד  
 מהם עד שפוטר אשתו בגט.  
 אמר לו: אם כן, היה לו לחפות  
 שלשה חדשים, ולא חפה. אמר  
 לו: במה עומד הדבר? במקום  
 שחוששים שהיא מעברת, וגלוי  
 לפני שאוריה לא קרב אליה  
 מעולם, שהרי שמי חתום בתוכו  
 לעדות. כתוב אוריה, וכתוב  
 אוריהו. שמי חתום עמו, שלא  
 שמש בה לעולמים. אמר לו:  
 רבון העולם, זה מה שאמרת -  
 אם לפניך גלוי שאוריה לא שכב  
 עמה, לפניו האם גלוי? היה לו  
 לחפות לה שלשה חדשים. ועוד,  
 אם ידע שמעולם לא שכב עמה,  
 אז למה שלח לו דוד וצוה עליו  
 לשמש עם אשתו, שכתוב  
 (שמואל-ב יא) רד לביתך ורחץ

רגליך?

אמר לו: ודאי לא ידע, אבל  
 חפה יותר משלשה חדשים,  
 שהרי ארבעה חדשים היו, שפך  
 למדנו, בעשרים וחמשה בניסן  
 העביר דוד פרוזא בכל ישראל,  
 והיו עם יואב בשבעה ימים  
 שפסיון, והלכו והשחיתו ארץ  
 בני עמון. שהו שם סיון תמוז אב  
 ואלול, ובעשרים וארבעה  
 באלול היה מה שהיה עם בת  
 שבע, וביום הפורים מחל לו

ואיש אשר ינאף את אשת איש. וכתוב ואל  
 אשת עמיתך וגו'. דוד דקלקל ברית בערוה  
 מהו. אמר ליה קדשא בריך הוא דוד זכאה  
 הוא, וברית קדישא על תקוניה קיימא, דהא  
 גלי קדמי דאזמנת ליה בת שבע מיומא  
 דאתברי עלמא.

אמר ליה אי קמך גלי קמיה לא גלי. אמר  
 ליה ותו בהתירא הוה מה דהוה. דהא  
 כל אנון דעאלו לקרבא לא עאל חד מנייהו  
 עד דאפטר בגט לאנתתיה. אמר ליה אי הכי  
 הוה ליה לאורכא תלת ירחי ולא אוריך. אמר  
 ליה במאי אוקים מלה באתר דחיישינן דהיא  
 מעוברת, וגלי קדמי דאוריה לא קריב בה  
 לעלמין דהא שמי חתים בגייה לסהדותא.  
 פתיב אוריה וכתוב אוריהו שמי חתום בהדיה  
 דלא שמש בה לעלמין. אמר ליה, מארי  
 דעלמא הא מה דאמרית אי קמך גלי דלא  
 שכיב בהדה אוריה, קמיה מי גלי, הוה ליה  
 לאורכא לה תלת ירחי. ותו אי ידע דלא  
 שכיב בהדה לעלמין אמאי שדר לה דוד  
 ופקיד עליה לשמשא באנתתיה דכתוב, (שמואל

ב יא) רד לביתך ורחץ רגליך.

אמר ליה ודאי לא ידע, אבל יתיר מתלת  
 ירחי אוריך דהא ארבע ירחי הוו.  
 דהכי תנינן בחמשה ועשרים דניסן אעבר  
 דוד פרוזא בכל ישראל, והוה עם יואב  
 בשבעה יומין דסיון ואזלו וחבלו ארעא דבני  
 עמון. סיון ותמוז ואב ואלול אשתהו שם.  
 ובארבעה ועשרים באלול הוה מה דהוה  
 מפת שבע. וביומא דכפורי מחל ליה קדשא  
 בריך הוא, ההוא חובה. ואית דאמרי בשבעה  
 באדר אעבר פרוזא ואתפנשו בחמיסר דאייר,  
 הקדוש ברוך הוא אותו חטא. ויש אומרים בשבעה באדר העבר פרוזא, והתפנסו בחמשה עשר

בְּאֵיךְ, וּבְחַמְשָׁה עֶשֶׂר בְּאֵלּוּל  
הָיָה מֵה שֶׁהָיָה עִם בֵּת שֶׁבַע,  
וּבְיָוִם הַכַּפּוּרִים הִתְבַּשֵּׁר (שם יב)  
גַּם ה' הֶעֱבִיר חֲטָאתְךָ לֹא תָמוּת.  
מֵה זֶה לֹא תָמוּת? לֹא תָמוּת בְּיַד  
דְּוִמָּה.

אָמַר דְּוִמָּה: רַבּוֹן הָעוֹלָם, הָרִי  
דְּבַר אֶחָד יֵשׁ לִי אֲלֵיךְ, שֶׁהוּא  
פֶּתַח פִּיךָ וְאָמַר (שם) חֵי ה' כִּי בֵּן  
מָוֶת הָאִישׁ הָעֹשֶׂה זֹאת, וְהוּא דָן  
אֶת נַפְשׁוֹ. טְרוּנְיָא יֵשׁ לִי עָלַי.  
אָמַר לוֹ: אֵיךְ לָךְ רִשׁוּת, שֶׁהָרִי  
הוֹדָה לְפָנַי וְאָמַר חֲטָאתִי לָהּ,  
אֵף עַל פִּי שֶׁלֹּא חָטָא. אָבֵל בְּמֵה  
שֶׁחָטָא בְּאוֹרְיָהּ, עָנַשׁ כְּתַבְתִּי  
עָלַי וְקָבַל. מִיָּד חֹזֵר דְּוִמָּה  
לְמַקּוּמוֹ בְּפָחִי נַפְשׁוֹ. וְעַל זֶה אָמַר  
דָּוִד, (תהלים צד) לֹוִלִי ה' עֲזָרְתָה לִי  
כַּמְעַט שֶׁכָּנָה דְּוִמָּה נַפְשִׁי. לֹוִלִי  
ה' עֲזָרְתָה לִי שֶׁהָיָה אֶפְסוּטְרוֹפּוֹס  
שְׁלִי, כַּמְעַט שֶׁכָּנָה וְכוּ'. מֵה זֶה  
כַּמְעַט? כִּמוֹ חוּט דֶּק כִּמוֹ הַשְּׁעוּר  
שִׁישׁ בִּינִי וּבֵינָן הַצַּד הָאֲחֵר,  
כְּאוֹתוֹ שְׁעוּר הָיָה שֶׁלֹּא שֶׁכָּנָה  
דְּוִמָּה נַפְשִׁי.

וְכֵן צְרִיךְ בֶּן אָדָם לְהַשְׁמֵר שֶׁלֹּא  
יֵאמַר דְּבַר בְּדוּד, בְּגִלְל שֶׁלֹּא  
יֻכַּל לִוְמַר לְדְוִמָּה (קהלת ה) כִּי  
שֶׁגָּגָה הִיא, כִּמוֹ שֶׁהָיָה לְדָוִד  
וְנִצַּח אוֹתוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא  
בְּדִין. לְמָה יִקְצֹף הָאֱלֹהִים עַל  
קוֹלְךָ - עַל אוֹתוֹ קוֹל שֶׁהוּא אָמַר,  
וְחָבַל אֶת מַעֲשֵׂה יְדִיךָ - זֶה בְּשֵׁר  
קִדְשׁ בְּרִית הַקְּדוֹשׁ שֶׁפָּגַם וְנִמְשָׁף  
בְּגִיּוֹהֶנּוּ עַל יְדֵי דְּוִמָּה. וּבְגִלְל זֶה  
(תהלים ט) וּמַעֲשֵׂה יְדֵי מַגִּיד  
הַרְקִיעַ. אֵלּוּ אוֹתֶם הַחֲבָרִים  
שֶׁהִתְחַבְּרוּ עִם הַכֹּהֵן הַזֶּה וּבְעֵלֵי  
בְרִיתוֹ, מַגִּיד וְרוֹשֵׁם כֹּל אֶחָד  
וְאֶחָד. מִי הַרְקִיעַ? זֶהוּ הַרְקִיעַ  
שֶׁבּו חֲמָה וּלְכַנְּה וְכוּכְבָּים  
וּמְזֻלוֹת, וְזֶהוּ סֵפֶר זְכָרוֹן, הוּא  
מַגִּיד וְרוֹשֵׁם אוֹתֶם וְכוֹתֵב אוֹתֶם לְהִיּוֹת  
בְּנֵי הַהִיכָל וּלְעֲשׂוֹת רְצוֹנֶם תָּמִיד.

וּבְחַמְסִיר בְּאֵלּוּל הָיָה מֵה דְּהוּה מִבֵּת שֶׁבַע,  
וּבְיָוִם דְּכַפּוּרָא אֲתַבְּשֵׁר (שמואל ב יב) גַּם יִי  
הֶעֱבִיר חֲטָאתְךָ לֹא תָמוּת. מֵאֵי לֹא תָמוּת, לֹא  
תָמוּת בְּיַד דְּוִמָּה.

אָמַר דְּוִמָּה מְאֵרִי דְּעֲלָמָא הָא מְלָה חָדָא  
אֵית לִי גְבִיּה דְּאִיהוּ אֲפִתַח פּוּמִיָּה  
וְאָמַר (שמואל ב יב) חֵי יִי כִּי בֵּן מָוֶת הָאִישׁ הָעֹשֶׂה  
זֹאת וְאִיהוּ דָן לְנַפְשֵׁיהּ טְרוּנְיָא אֵית לִי עָלַיָּה.  
אָמַר לִיָּהּ, לֵית לָךְ רִשׁוּ דְּהָא אוֹדִי לְגַבְּאִי  
וְאָמַר חֲטָאתִי לִי וְאֵף עַל גַּב דְּלֹא חָב. אָבֵל  
בְּמֵה דְּחָטָא בְּאוֹרְיָהּ עוֹנֶשָׁא כְּתַבִּית עָלַיָּה  
וְקָבַל. מִיָּד אֲהַדֵּר דְּוִמָּה לְאַתְרֵיהּ בְּפָחִי  
נַפְשׁוֹ. וְעַל דָּא אָמַר דָּוִד (תהלים צד) לֹוִלִי יִי  
עֲזָרְתָה לִי כַּמְעַט שֶׁכָּנָה דְּוִמָּה נַפְשִׁי. לֹוִלִי ה'  
עֲזָרְתָה לִי דְּהוּה אֶפְסוּטְרוֹפָא דִּילִי. כַּמְעַט  
שֶׁכָּנָה וְגו'. מֵהוּ כַּמְעַט, כְּחוּטָא דְּקִיק  
כְּשִׁיעוּרָא דְּאֵית בֵּינֵי וּבֵינָן סְטָרָא אֲחֵרָא,  
כְּהוּוּא שְׁעוּרָא הוֹת דְּלֹא שֶׁכָּנָה דְּוִמָּה נַפְשִׁי.  
וּבְגִין כֶּף, בְּעֵי לְאַסְתְּמָרָא בַר נֶשׁ דְּלֹא יִימָא  
מְלָה כְּדוּד. בְּגִין דְּלֹא יֻכַּל לְמִימַר  
לְדְוִמָּה (קהלת ה) כִּי שֶׁגָּגָה הִיא, כְּמָה דְּהוּה לְדָוִד  
וְנִצַּח לִיָּהּ קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּדִינָא. לְמָה  
יִקְצֹף הָאֱלֹהִים עַל קוֹלְךָ עַל הַהוּוּא קוֹל  
דְּאִיהוּ אָמַר. וְחָבַל אֶת מַעֲשֵׂה יְדִיךָ דָּא בְּשֵׁר  
קִדְשׁ בְּרִית קִדְשָׁא דְּפָגִים וְאַתְמִשָּׁף בְּגִיּוֹהֶנּוּ  
עַל יְדֵי דְּוִמָּה. וּבְגִין כֶּף (תהלים ט) וּמַעֲשֵׂה יְדֵי  
מַגִּיד הַרְקִיעַ אֲלֵיךְ אֲנֹוֹן חֲבָרִיָּא דְּאַתְחַבְּרוּ  
בְּכֹלָה דָּא וּמְאֵרִי קִימָא דִּילָהּ. מַגִּיד וְרִשִׁים  
כֹּל חַד וְחַד. מֵאֵן הַרְקִיעַ. דָּא אִיהוּ הַרְקִיעַ  
דְּבִיָּה חֲמָה וּלְכַנְּה וְכוּכְבָּיא וּמְזֻלִי, וְדָא אִיהוּ  
סֵפֶר זְכָרוֹן. אִיהוּ מַגִּיד וְרִשִׁים לְהוּ וְכַתִּיב לְהוּ  
לְמַהוּי בְּנֵי הַיְכָלָא וּלְמַעַבְד רְעוּתָהוֹן תְּדִיר.

מַגִּיד וְרוֹשֵׁם אוֹתֶם וְכוֹתֵב אוֹתֶם לְהִיּוֹת בְּנֵי הַהִיכָל וּלְעֲשׂוֹת רְצוֹנֶם תָּמִיד.